

FIRTINA - EK SAHNE

Ömer F. Kurhan tarafından kaleme alınan bu sahne, Tiyatro Boğaziçi'nin sahnelediği Fırtına prodüksiyonunda, orijinal metnin I. Perdesinin sonuna yerleştirilmiştir.

ARİYEL : Kızlar, kızlar gelin buraya size diyeceğim önemli şeyler var. Çok yakında hürriyetimize kavuşmuş olacağız.

CİNLER : Çok yakında mı? Hani işimiz bitmişti bugün.
Bize yalan söyledin.
Yıllardır hep aynı hikaye.

ARİYEL : Paniğe mahal yok, paniğe mahal yok. Söz verdi, bu defa sözü söz. Çok yakında serbestiz.

CİNLER : Artık isyan etmenin zamanı geldi.
Ormanın derinliklerine çekilip bizi kendisine köle etmeye çalışan o uğursuz büyücü ve şımarık kızına karşı kavgamızı başlatırız.
Evet, bıktık artık uşaklık etmekten. Ne olacaksa olsun artık.

ARİYEL : Durun, dellennmeyin böyle. Yüksek sesle konuşmayın, yerin kulağı vardır. Bi duyarsa, bi duyarsa, mahvolduğumuzun resmidir. O ucube köle Kaliban'dan beter hale geliriz. Düşünün bir kere her gün odun toplamak, madenlerde çalışmak, birtakım kimyasal ve simyasal deneylerin nesnesi olmak! Allahım ne korkunç, katlanılması ne zor. Oysa biraz daha sabrederseniz kazanacağımız bir dünya var. Düşünün, düşünün ve karar verin. Benimle birlikte misiniz yoksa ormanın derinliklerinde çürüyüp gitmek ya da köleden de köle olmak mı niyetiniz?

CİNLER : Ya nerde kaldı bizim cinliğimiz. Köle olmak insanoğluna, yaraşır mı hiç şanımıza.

ARİYEL : Kızlar, kızlar oyunun kuralları değişti artık. Kaliban gibileri sürünürken sersefil, biz gemisini kurtaran kaptan olucuz. Biz de öğreneceği nasıl insan olunur. Biz de öğreneceğiz nasıl ayakta kalınır, bu küçüldükçe küçülen, küçüldükçe kaçılacak yeri azalan dünyada. Yeni dünya düzeninde üstleneceğimiz rolü ilan ediyorum: Bir tatil köyü inşa edeceğiz. Öyle bir tatil köyü ki, cepleri para dolu olmak kaydıyla her memleketten ve her tabakadan insan, dinlenmek istediğinde, eğlenmek istediğinde, maceranın tadına varmak istediğinde, şehvetin kollarında kendinden geçmek istediğinde köpekler gibi bize koşacaklar. Bizim birinci vazifemiz de en kısa zamanda ve en hızlı bir şekilde onların ceplerini boşaltmak olacak.

CİNLER : Biz hiçbir şey anlamadık.

ARİYEL : Anlamazsınız tabi. Okumuyosunuz çünkü. İşte bu kitabı üstadın kütüphanesinden aşırıdım: 'Müteşebbisin El Kitabı'. Bu kitapta bizi ilgilendiren konular turizmle ilgili olanlar. İşte sizi de ilgilendirecek bir konu: "Tatil köylerinde animasyon servisi büyük bir önem taşıyacaktır. Gelecek asırlarda tatil köyü müşterileri için kusursuz, ayrıntılı, yoğun animasyon programları tertip etmenin mecburi hale geleceği tahmin edilmektedir." Kızlar, kızlar! Sizin işiniz şimdiden garanti: İnsanları anime edeceksiniz... Yani, mesela otantik bir dans gösterisi! Bu özellikle

ecnebi müşterilerimizin çok hoşuna gidecek. Haydi kızlar ben şimdiden çalışmalara başlayalım diyorum, şöyle bir-iki dönü dönüverin canım. Mesela şöyle bi şey:

Leblebiyi kavurak
Dumanını dumanını savurak
Ah bici bici leblebici
Taze kavrulmuş içi
Tam on sene oluyor
Memleketten çıkalı
Epeyce toplanmış
Kemerin altınları
Terazim kantarım yok
Bende de leblebi pek çok
Eğil bir yol öpeyim
Bedava yedireyim
Parasız yedireyim

KALİBAN : *(Topladığı çalı-çırpı demetiyle girer.)* Adam hem satılmış, hem de tırlatmış. Utanmaz, namussuz, köpek, soysuz, ahlaksız, nankör, döneke, alçak!

ARİYEL : Durun! Kızlar fasıla veriyoruz... Duyamadım, sen ne dedin biraz evvel? Üstüme alındım da biraz.

KALİBAN : Çekil yolumdan.

ARİYEL : Söylemeden bırakmam.

KALİBAN : Söylemiycem işte! Ben senin kölen değilim.

ARİYEL : Zamanla o da olur. Ne dersiniz kızlar, eski dostum Kaliban'a da kuracağım tatil köyünde bir iş versem diyorum. Yerleri süpürür, bulaşıkları yıkar, tuvaletleri temizler. Yoo! En iyisi onu animasyon hizmetinde görevlendirmek. Kızlar siz üstünüze alınmayın sakın. Korkmak, korkmak da insanlar için eğlendirici olabilir. İnsanoğlu olup da şu ucube yarattığı karşısında görünce yüreği hop etmeyecek birini düşünemiyorum doğrusu. Yanlış insanlara zarar vermesin diye ellerini ayaklarını bağlamak lazım.

KALİBAN : Ulan, yetti be. Soyubozuk, hava-civa kılıklı, belkemicsiz, laf ebesi. *(Ariyel'e vurup yere devirir.)*

ARİYEL : İmdat yardım edin, kızlar yardım edin bana! *(Cinler Ariyel'i yerden kaldırırlar)* İtele, dönder! Biliyor musun, biraz evvel çok kırdın beni. Ama uzat elini barışalım. Ne de olsa eski dostumsun. *(Kaliban'ı yere atar)* "Eski dostum kertenkele vur götünü yerden yere". *(Cinler Kaliban'a yardım ederler)* Kızlar, kızlar, ne yapıyorsunuz öyle?

CİN : Ariyel ama sen de hile yaptın.

ARİYEL : Lütfen siz çekilin kenara. Siz karışmayın bu işe! Bu ikimizin arasındaki şahsi bir mesele. Bir de bana hain diyor. Eskiden bir ağzıma sıçmadığın kalmıştı. Geberticem ulan seni! Tutmayın beni!. Tutmayın beni! Tutmayın beni! Tutmayın beni! Tutun da, tutmayın beni.

KALİBAN : Yalan söylüyorsun! Ben hiç hain olmadım sana karşı. Anam Sikargaks hayattayken benden çok seni kollardı, kırılıp gücenmeyesin diye. Ama sen öyle hainmişsin ki ne onu ana ne de beni kardeş belledin. Önüne çıkan ilk fırsatta altımızı oydu. O üstadın olacak yabancıya bizim olan bu adayı peşkeş çektin. Karımız ne oldu? Kölelik nedir bilmezken köleliği öğrendik.

ARİYEL : Ama bu senin problemin!

KALİBAN : İnanmayın ona! Siz de köleseniz ona benim kadar.

ARİYEL : Dur, dur, izin ver de biraz da biz konuşalım. Önce geçmişten bahsedelim, hani senin tahrif ederek yeniden yazmaya çalıştığın geçmişten: Bizim geçmişimizden! Hatırlar mısın bilmem? Vakti zamanında anan Sikargaks bir karpuz kesmişti de içi kıpkırmızı çıkmıştı. Ve o karpuzun göbeğini sen yemiştin! Bana da kabuklarını kemirmek kalmıştı. Bu mu adalet, bu mu kardeşlik, ha?

KALİBAN : Yalan söylüyorsun! O zamanlar her ikimiz de en çok karpuz kabuğu yemeyi severdik. Ve sen, anamın kestiği karpuzun kabuklarını kaçırıp, gizlice tek başına bir mağarada yemiştin.

ARİYEL : Hah, ha! Kim inanır bir karpuzun kabuklarının, göbeğinden daha değerli olduğuna. Lütfen çocukluk yapmayalım.

KALİBAN : Ama o zaman çocuktuk her ikimiz de.

ARİYEL : Neyse geçelim bunları, gelelim asıl meseleye! Neymiş efendim, ben adayı peşkeş çekmişim; neymiş efendim hepimiz köleymişiz. Yahu sen o adam sayesinde öğrendin iş yapmayı, ben de iş bitirmeyi. Niçin anlamak istemiyorsun? Niçin çağa ayak uydurmuyorsun be bilader? Hep böyle ilkel, hep böyle yabanıl mı kalacaksın? Ya daha kötü biri gelseydi, hepimizi kıtır kıtır kesseydi. Şimdi hiç olmazsa onlara benzeyerek hayatta kalma şansımız var. Hem benden duymuş olma ama, yakında çok rahatlayacağız. Büyük bir ihtimalle adam adadan gidici! O zaman sana yanımda iş verebilirim, yükün hafifler, sigorta da yaptırırım! Ama çok iyi çalışacaksın yoksa gözünün yaşına bakmam, atıveririm sokağa! Kızlar siz de iyi çalışacaksınız yoksa karışmam ha!

KALİBAN : Ulan sen kimi nerden atıyorsun be!

ARİYEL : Bak hala isyan ediyor.

KALİBAN : Evet isyan ediyorum. *(Çalı-çırpıyı sırtlanıp, Ariyel'in üstüne yürür.)*

ARİYEL : Üstelik silahlanmış durumda. Kızlar, yardım edin de etkisiz hale getirelim şu isyankarı. Kızlar? Kızlar! Yardım etmeyecekler. Üstad... Üstad... Üstaaad! İmdaaat!

PROSPERO : Ne oluyor burda? Sen köle, bugün ceza olarak iki kat fazla çalışacak, iki kat fazla odun taşıyacaksın.

KALİBAN : (*Ariyel'e*) Ulan ahlaksız, pezevenk! Cehennemde cayır cayır yanarsın inşallah!

PROSPERO : Tut Gaspar! (*Elindeki "garip" yaratığı Kaliban'ın üstüne atar. Bir süre yaratıkla boğuşan Kaliban korku içinde kaçır.*) Sevgili ecinnim benim...

ARİYEL : Üstadım! Efendim, vücud-u iklimimin sulatanı sizsiniz.

PROSPERO : Gördüğüm kadarıyla hakimiyet ilminde biraz zayıfsın. Söz veriyorum, işler yoluna girince bu ilmi belleteceğim sana. Ama şimdi başka işimiz var. Haydi! İş başına!

ARİYEL : Haydin kızlar gidiyoruz.